

ת"פ 31728/04/24 - מדינת ישראל נגד אלעד סמאדג'ה, יקיר יעקב סמאדג'ה (עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום באילת

ת"פ 31728-04-24 מדינת ישראל נ' סמאדג'ה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 132093/2024

לפני **מאשימה** **נגד** **נאשמים**
כבוד השופט, סגן הנשיא שי ברגר
מדינת ישראל
1. אלעד סמאדג'ה
2. יקיר יעקב סמאדג'ה (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

1. לפניי בקשת נאשם 2 להורות על הפרדת המשפט בעניינו ממשפטו של נאשם 1 לפי סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: **החסד"פ**).

רקע וטענות הצדדים:

2. ביום 14.4.24 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום הכולל 5 אישומים. האישום הראשון מייחס לנאשם 1 עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נהיגה בשכרות קשירת קשר לביצוע פשע וסחר בסמים, ולנאשם 2 עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. האישום הרביעי מייחס לנאשם 1 עבירות של סחר בסמים וכן סחר בסמים בצוותא, ולנאשם 2 עבירה של סחר בסמים בצוותא. יתר האישומים הינם כנגד הנאשם 1 בלבד.

3. ביום 19.4.24, הגיש ב"כ נאשם 2 בקשה להפרדת משפטם של הנאשמים, בהתאם לסעיף 88 לחסד"פ. לטענתו, יש להורות על הפרדת משפטו של הנאשם 2 ממשפטו של הנאשם 1, לאור הפגיעה שתגרם להגנתו בעקבות צירוף הנאשמים יחד, לאור ההבחנה בין הנאשמים, שכן מעורבותם בביצוע העבירות שונה ולאור כך שהמסכת העובדתית המיוחסת לנאשם 2 הינה מצומצמת ביחס לנאשם 1 וכן בשים לב לשלב המוקדם בו נמצא ההליך.

4. בתגובה שהגישה המאשימה ביום 1.5.24, נטען כי יש לדחות את הבקשה. לטענת המאשימה, אין להתערב בהחלטת המאשימה בנוגע לניסוח כתב האישום אלא במקרים חריגים בלבד. בנוסף, נטען כי מעשי הנאשמים מבוססים על עובדות דומות המהוות פרשה אחת, הנאשמים נחקרו באותו תיק חקירה, ואין הצדקה לקיים שני הליכים שונים ולשמוע פעמיים את אותם העדים.

דין והכרעה

5. כבר עתה אקדים ואציין שהגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, זאת מהנימוקים שיפורטו להלן.
6. סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) קובע את אמות המידה לצירוף מספר נאשמים בכתב אישום אחד:
- "מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר."**
7. לצד האמור בסעיף 87, קובע סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי כי **"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים"**.
8. ככלל, הסמכות לכלול מספר נאשמים תחת אותו כתב אישום מסורה לתביעה הכללית, והיא רשאית לעשות כן כל עוד אין בצירוף משום גרימת עיוות דין לנאשם או פגיעה בהגנתו. הצירוף נעשה הן מטעמי יעילות, של שמיעת העדים פעם אחת ובחבילה אחת, והן מטעמים מהותיים של עשיית צדק, דהיינו: שהעדים יישמעו על ידי אותו בית משפט, אשר יקבע לגביהם עמדה אחת" (י' קדמי **על סדר הדין בפלילים** חלק שני, מהדורה מעודכנת 2009, עמ' 941).
9. על התכליות השונות שבצירוף נאשמים בכתב אישום אחד עמד בית המשפט העליון בבג"צ 4451/04 **קסטוריאנו נ' כבוד השופטת ח' כוחן** (16.6.2004):
- "צירוף נאשמים לכתב אישום אחד, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 87 ... היא "דרך המלך" המיועדת להגשים שתי תכליות עיקריות: האחת - יעילות דיונית המושגת בניהול הליך אחד ובשמיעת העדים פעם אחת... והשנייה - צדק מהותי המושג בהערכה אחידה של מהימנות העדים, ובאפשרות לקבוע מדרג ענישה על פי חלקו של כל נאשם במכלול המעשים ... עם זאת, ייתכנו מקרים שבהם צירוף הנאשמים יקפח את הגנתו של אחד מהם, ולשם כך, בין השאר, ניתנה לבית המשפט הסמכות להחליט בכל שלב משלבי הדיון שלפני הכרעת הדין על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם ביחד עם אחרים."**
10. מהאמור עולה שהכלל הוא קיומו של הליך אחד לכלל הנאשמים המעורבים באותה פרשיה, כאשר באופן חריג ניתן יהיה לקיים הליכים נפרדים מקום בו עלה בידי אחד או יותר מהנאשמים להצביע על פגיעה בהגנתו או על קיומו של עיוות דין. ואולם, הנטל המוטל על הטוען להפרדת המשפט הינו גבוה, בהינתן שעליו להצביע על עיוות דין ממשי שיגרם לו כתוצאה מהכללתו באותו כתב אישום. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 56/51

מזרחי נ' היועץ המשפטי לממשלה, שעל אף שנאמרו לפני זמן רב, כוחם יפה גם כיום:

"כאן ודאי אין די בהשערות וניחושים על היתרונות, שהנאשם עלול היה ליהנות מהם אילו הופרד הדיון, אלא חייבים להצביע על עיוות דין מסוים, ודאי וקונקרטי שנגרם בפועל ממש לאותו מערער."

ומן הכלל אל הפרט.

11. במקרים רבים, משיקולי יעילות, מעדיפה התביעה להגיש כתב אישום אחד נגד כמה נאשמים, בין היתר בכדי למנוע את הצורך להטריח עדים משותפים לבוא ולהעיד פעם אחר פעם, וכך נהגה המאשימה גם בתיק שלפנינו. אכן, המציאות שבה נאשם זה או אחר עלול למצוא עצמו כמי אשר חלקו אינו כשל חבריו לכתב האישום, ולכן יסבור כי נתון הוא "כבן ערובה" עד לסיום משפטם של כלל הנאשמים, עלולה לעורר בעיות, אולם ספק בעיניי אם הדרך להתמודד עם בעיות מסוג זה, צריכה להיעשות דווקא באמצעות הפרדת משפטם של נאשמים.

12. ככלל, ככל שהבקשה להפרדת משפטים מוגשת בשלב מוקדם יותר של המשפט, קטן יותר החשש לעיוות דין, מפני שניתנת שהות מספקת לנאשמים להתגונן מפני פגיעה אפשרית באינטרסים שלהם במסגרת שמיעת ההוכחות. לכן, מאחר וטרם החלה שמיעת הראיות, לא קיים חשש ממשי לעיוות דין. מאחר ועסקינן בפרשייה אחת, אשר על פי הנטען בתגובת המאשימה קיים קשר הדוק בין חלקיו השונים של כתב האישום, לרבות המיוחס לנאשם 2, כפי שאף ניתן להתרשם מן הנטען בכתב האישום, אינני סבור כי ישנה הצדקה להיעתר לבקשה זו, אשר משמעותה המעשית הינה ניהול משפטים נפרדים תוך שמיעתם של אותם עדים מספר פעמים, ייתכן אף על ידי שופטים שונים, על כל הכרוך בכך.

13. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

